

Tilfældet i Byerne. Men det forbavser mig, at det Spørgsmaal overhovedet skal drages ind her; jeg synes ikke, det har noget med denne Sag at gøre.

Derimod er der et andet Spørgsmaal, der er draget frem, nemlig Spørgsmaalet om Hjemmeslagtning. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem i dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem hører hjemme i en Tid, der forlængst er forsvundet, naar han tror, at nogen Husmoder paa Landet vilde modtage af sin Mand Kød af sundhedsfarligt Dyr til Spisning i Hjemmet — lad os tænke os Manden saa slet, at han vil levere noget saadant. Jeg paastaar, at den danske Kvinde er saa udviklet i alle Kredse paa Landet, at hun ikke vil modtage Kød af selvdøde eller sundhedsfarlige Dyr hverken til sig selv, sin Mand, sine Børn eller sine Tjenestefolk. Og skulde jeg tage fejl, skulde der være en enkelt Undtagelse, er Arbejderbefolkningen saa oplyst, at enhver Tjenestekarl eller Tjenestepige nok skulde tilbagevise det paa en saadan Maade, at vedkommende vilde blive sat i Skamme-krogen og ikke vilde faa Held til at gennemføre en saa slet Forplejning. Men, som sagt, jeg stoler paa, at den danske Husmoder ikke vil tillade det, og jeg finder det derfor ikke nødvendigt, at der føres nogen som helst Kontrol med Hjemmeslagtning.

Ulrich: Gennem det foreliggende Lovforslag vil man forsøge at komme videre frem med Hensyn til indenrigs Kødkontrol, nemlig at faa gennemført ensartet Kødkontrol Landet over, saa vidt gørligt. Jeg kan ikke se rettere end, at den Tanke at faa gennemført en virkelig fyldestgørende Kødkontrol er god og rigtig. Men hvorvidt Tiden er inde til at gaa til den Ordning, som Ministeren foreslaar, anser jeg for noget tvivlsomt. I alle Tilfælde maa denne Sag ganske alvorligt overvejes i et Udvalg, idet man nøje maa vaage over, at man ikke kommer til Bestemmelser, som strider mod de Sundhedsvedtægter, som Justitsministeren har stadfæstet Landet over. Der er med Justitsministerens Approbation rundt omkring i Landet vedtaget ganske overordentlig forskelligartede Sundhedsvedtægter. Jeg tror ikke, at man kan gaa til en Lovgivning paa dette Omraade, uden at man faar alle disse Sundhedsvedtægter frem og faar undersøgt, om der skulde være Bestemmelser i disse, der strider imod den Lov, vi staar overfor at skulle vedtage.

§ 1 i Lovforslaget har jeg ikke noget væsentligt at indvende imod. Kan man virkelig faa gennemført en Kontrol paa

nærværende Tidspunkt, vil det være heldigt, og jeg mener, at det, at man Landet over er indgaaet paa frivillig Kødkontrol, tyder paa, at man virkelig skulde være moden til ogsaa at gennemføre tvungen Kontrol. De fleste af vore Kommuner Landet over har nemlig i Aarenes Løb gennemført en frivillig Kødkontrol, som har virket overordentlig tilfredsstillende, i hvert Fald for Beboerne i disse Kommuner. Jeg hører nu ikke til de Mennesker, som ser saa stor Fare i en privat Kødkontrol fremfor en offentlig, idet jeg gaar ud fra, at naar Folk gennemfører en frivillig Kødkontrol, er det, fordi de har et Ønske om at faa en virkelig effektiv Kontrol med Kødet. Hvorfor i al Verden skulde man ellers gaa med til at gennemføre en frivillig Kødkontrol? Det ærede Medlem fra Aarhus (Simonsen), som talte paa Socialdemokratiets Vegne, er af den Formening, at det eneste saliggørende er offentlige Slagtehus, altsaa en Kontrol som den, der foreslaas i Lovforslagets § 2, Punkt a). Det ærede Medlem vil aldeles ikke indrømme, at en Kontrol, som ikke gennemføres i Forbindelse med offentlige Slagtehus, er af nogen Værdi, men jeg vil dog tillade mig at mene, at en Kontrol, der er gennemført fuldstændig paa samme Maade som Kontrollen i offentlige Slagtehus, men saaledes, at Dyret slagtes i et privat Slagtehus, kan være fuldt ud lige saa betryggende. Jeg kan aldeles ikke se, hvorfor man — saaledes som det ærede Medlem mener — skulde gaa til saa kolossale Udgifter, som det vilde være, om der hele Landet over kun maatte slagtes i offentlige Slagtehus. Det er efter min Mening ganske upaakrævet; man kan godt komme til fuldstændig betryggende Forhold paa dette Omraade uden at gaa til en saadan Yderlighed, som det vilde være at paabyde, at der kun maatte slagtes i offentlige Slagtehus. Jeg tror heller ikke, det ærede Medlem i dette Øjeblik vil finde Gehør for Gennemførelse af et saadant Paabud. Ligesom den ærede Ordfører for det radikale Parti, det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen), er jeg af den Mening, at man meget vel vilde kunne naa til en tilfredsstillende Ordning uden at gennemføre saadanne aldeles bestemte Kredsinddelinger. Det, som det faktisk kommer an paa overfor Befolkningen, som skal spise Kødet, er, at man sørger for en Kontrol, der umuliggør, at der falbydes Kød af syge Kreaturer, og dette vil man meget vel kunne naa til uden at gennemføre saa snærende Bestemmelser, som her stilles Forslag om.

Vi fra vor Side skal være villige til at